

Sygn. akt III KK 21/22

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie P. Ł. skazanego za czyn z art. 177 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 29 kwietnia 2022 r. na posiedzeniu

wniosku radcy prawnego M. G., pełnomocnika z wyboru oskarżyciela posiłkowego

R. R.,

o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym

w związku z oddaleniem jako oczywiście bezzasadnej - postanowieniem Sądu

Najwyższego z dnia 29 marca 2022 r., sygn. akt III KK 21/22 - kasacji obrońcy od

wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 16 września 2021 r., sygn. akt V Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 29 kwietnia 2021 r., II

K (...)

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. w

zw. z art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz § 11 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za

czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265)

postanowił

zasądzić od skazanego P. Ł. na rzecz oskarżyciela posiłkowego R.

R. kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów

zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 1 kwietnia 2021 r. pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego

R. R., w związku z oddaleniem jako oczywiście bezzasadnej wyżej opisanej kasacji,

zwróciła się o zasądzenie od skazanego na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwoty

3690 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym, zgodnie z załączoną do wniosku fakturą VAT. Faktura opiewa na kwotę 3000 zł netto i 3690 zł brutto, a usługa, której dotyczy została określona jako „usługa prawna – zastępstwo procesowe skarga kasacyjna sprawa III K (...)”. W uzasadnieniu ww. wniosku wskazano natomiast, że wynagrodzenie pełnomocnika „uzasadnione jest poczynionym nakładem pracy w sprawie związanym z przygotowaniem stanowiska procesowego strony przeciwko rozległym zarzutom zawartym w rozbudowanej kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek pełnomocnika jest słuszny „co zasady” i w tym zakresie bez wątplenia znajduje oparcie w przepisach art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. Stanowczo zbyt wygórowana jest jednak wysokość żądanej kwoty z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym. Przypomnieć bowiem należy, że choć wysokość opłat za czynności radców prawnych wykonujących zawód w kancelariach radców prawnych ustala umowa zawarta przez radcę prawnego z klientem (art. 22⁵ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 75 ze zm.), to jednak, gdy chodzi o zasądzenie na rzecz strony kosztów od przeciwnika procesowego, trzeba uwzględniać także regulacje zawarte w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265). Zgodnie zaś z przepisem § 15 ust. 3 tego aktu prawnego, jedynie w sprawach wymagających przeprowadzenia rozprawy opłatę ustala się w wysokości przewyższającej stawkę minimalną (opłata ta nie może jednak przekroczyć sześciokrotności tej stawki). Natomiast w sprawach, które nie wymagają przeprowadzenia rozprawy, zgodnie z § 15 ust. 2 ww. rozporządzenia, opłatę ustala się w wysokości równej stawce minimalnej. Brzmienie ostatnio przywołanej regulacji jest przy tym stanowcze i nie pozwala na orzeczenie opłaty w innej kwocie, choćby nawet umowa zawarta przez stronę z radcą prawnym ustalała ją w wysokości przewyższającej przewidzianą dla danej kategorii spraw stawkę minimalną.

Z powyższego wynika, że w przedmiotowej sprawie nie było podstaw do zasądzenia od skazanego na rzecz oskarżyciela posiłkowego, z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym, kwoty przewyższającej stawkę minimalną. Kasacja została bowiem rozpoznana na posiedzeniu, bez udziału stron, w trybie art. 535 § 3 k.p.k. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 2021 r., IV KK 42/21 oraz z dnia 29 września 2020 r., IV KK 603/19).

Do rozważenia pozostawała zatem jedynie kwestia, która ze stawek minimalnych przewidzianych w ww. rozporządzeniu powinna być uznana za wyznacznik kwoty należnej oskarżycielowi posiłkowemu z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym. Bez wątpienia aktywność osoby będącej pełnomocnikiem oskarżyciela posiłkowego w rzeczonym postępowaniu ograniczyła się do sporządzenia odpowiedzi na kasację. W związku zaś z tym, że ww. rozporządzenie nie przewiduje stawki odnoszącej się wyraźnie do tej czynności, ustalając opłatę za jej dokonanie należało odwołać się do przepisu § 20 tego aktu prawnego, który stanowi, że *wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju*. Sporządzenie odpowiedzi na kasację, zwłaszcza, tak jak to miało miejsce w niniejszej sprawie, wskazującej na oczywistą bezzasadność nadzwyczajnego środka zaskarżenia, najbardziej zbliżone jest do sporządzenia opinii o braku podstaw do wniesienia kasacji. Minimalna stawka za dokonanie ostatnio wymienionej czynności wynosi zaś, zgodnie § 11 ust. 4 pkt 2 ww. rozporządzenia, kwotę 720 zł (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 16 kwietnia 2021 r., I KK 51/20, z dnia 22 marca 2021 r., IV KK 574/20, z dnia 29 września 2020 r., IV KK 603/19).

Kierując się powyższą argumentacją, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

